

[Ellen Strange Petersen.]

krav om lærerkræfter til denne undervisningsgren.

Ministeren for kulturelle anliggender skriver i sin fremsættelse, at han ønsker en samlet lovgivning for dansk musikliv, og han omtaler det nyetablerede statens musikråd. Jeg tror, det er et emne, der i høj grad vil interessere det kommende udvalg. Det er værdifuldt, at folketingets medlemmer bliver orienteret om, hvad ministeren har tænkt sig at bringe frem med næste post.

Som man vil forstå af mine udtalelser her, blev det udvalg, der var nedsat vedrørende musikkonservatoriet i Århus, sendt både til Esbjerg, Ålborg og Odense, selv om der ikke på det tidspunkt forelå aktuelle lovændringer for disse områder. Man ville bare forbedre jordbunden.

Så fik vi i 1968 loven om statsstøtte til disse tre musikkonservatorier, en støtte, der var betinget af, at de pågældende kommuner ydede en fjerdedel af omkostningerne. Nu fjernes denne betingelse, og lovforslaget betyder dermed en overflytning af de kommunale udgifter til staten. Fru Marichen Nielsen sagde, at det betød en udgift på 4 milliarder kr. Jeg vil gerne lige understrege, at det var en fortalelse; det er kun millioner — men alligevel, dem skal vi jo også tage hensyn til.

Det nævnes i bemærkningerne til lovforslaget, at der regnes med en engangsbevilling på 300.000 kr. til instrumenter, noder, grammofonplader, teknisk udstyr m. v. I betragtning af, at der er tre institutioner, der skal dele dette beløb, lyder det meget beskedent. Nok er vi i en udsalgstid, men alligevel: kan det passe? Oprigtig talt stiller jeg mig meget tvivlende over for, at det beløb overhovedet kan holde, hvis der er tale om, at man vil prøve at forbedre forholdene.

I det hele taget mener jeg, at vi i udvalget skal kigge nærmere på de økonomiske forhold. Vi skal drøfte både de økonomiske, bygningsmæssige og personalemæssige forhold ved musikkonservatorierne her ved deres overførsel til staten. Men principielt kan jeg altså på min gruppes vegne give tilsgagn om støtte.

Merete Bjørn Hanssen: Venstre kan også principielt give tilslutning til hovedtanken i dette lovforslag, nemlig at staten nu fra 1.

april skal overtage de tre selvejende musikkonservatorier i Esbjerg, Odense og Ålborg. Vi er enige med ministeren i at gennemføre den ligestilling, der hermed tilstræbes, både med hensyn til uddannelsesbyrden ved de kunstneriske uddannelser og mellem de kunstneriske og andre uddannelser.

Imidlertid er der ikke i forslaget fra ministerens side oplyst meget om, hvorfra der skal skaffes den økonomiske dækning for den merudgift på i hvert fald 1,3 mill. kr., der her er tale om. Jeg vil ligesom de tidligere ordførere sige, at dette problem må vi fordybe os nærmere i under udvalgsarbejdet. Det er jo sådan, at denne merudgift ikke figurerer på det foreliggende finanslovsforslag.

Herudover siges det i lovforslagets bemærkninger, at det må forventes, at der i forbindelse med statsovertagelsen bør ydes konservatorierne en engangsbevilling på i alt 300.000 kr. til forøgelse og forbedringer af instrumentsamling m. v. Denne sum er, som fremhævet af fru Ellen Strange Petersen, ikke urimelig, særlig ikke når man fordele den på de tre konservatorier med deres knap 200 elever. Men jeg vil dog alligevel bede ministeren om en nærmere redegørelse for, hvad der særlig motiverer denne engangsudgift i forbindelse med statsovertagelsen, ligesom jeg også beder ministeren fortælle, hvorfra dækningen af merudgiften skal komme, om den skal hentes fra regeringens betydelige reserve til ny lovgivning eller inden for ministeriets budget. Hvis ministeren ikke kan svare her i dag, kan vi som sagt fordybe os i det i udvalget, og vores nærmere stilling til denne økonomiske side vil så bero på de oplysninger, vi får her.

Forslaget udmærker sig ved en prisværdig korthed, kun 2 paragraffer, og jeg skal da være den sidste til at bebrejde nogen minister en sådan overskuelighed i lovgivningen. Men i dette tiltælde er det korte ikke blevet helt godt, idet jeg savner en overgangs- og afviklingsbestemmelse i forhold til gældende lov. Jeg går ud fra, at ministeren i dag kan forsikre os om, at der kommer et passende ændringsforslag herom fra hans side, sådan at vi kan få formaliteterne i orden.

Det forekommer mig også, at udformningen af § 2 er for summarisk. Mit parti kan ikke uden videre medvirke til den bemyndigelse, der her skal gives ministeren til at